

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 26 juni 2018 met nummer RvVb/S/1718/1055
in de zaak met rolnummer 1718/RvVb/0060/S

Verzoekende partij	de heer Frank SOBRY vertegenwoordigd door advocaten Steve RONSE en Deborah SMETS, met woonplaatskeuze op het kantoor te 8500 Kortrijk, Beneluxpark 27B
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van WEST-VLAANDEREN
Tussenkomenende partij	de stad HARELBEKE , vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen vertegenwoordigd door advocaten Arnoud DECLERCK en Séverine VERMEIRE, met woonplaatskeuze op het kantoor te 8530 Harelbeke, Kortrijksesteenweg 387

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 7 maart 2018 de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de verwerende partij van 10 augustus 2017.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Harelbeke van 4 april 2017 niet ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de tussenkomenende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het verleggen van een trage weg en het aanleggen van een nieuw tracé met grachtinbuizing op percelen gelegen te 8531 Harelbeke, Wantestraat zn, met als kadastrale omschrijving afdeling 5, sectie A, nummers 0219E, 0391A en 0391C02.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De tussenkomenende partij verzoekt met een aangetekende brief van 25 april 2018 om in de procedure tot schorsing tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tussenkomenende partij met een beschikking van 16 mei 2018 toe in de debatten.

De verwerende partij dient geen nota betreffende de vordering tot schorsing maar wel het administratief dossier in. De argumentatie van de tussenkomenende partij betreffende de vordering tot schorsing is in haar verzoekschrift tot tussenkomst vervat.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot schorsing op de openbare zitting van 12 juni 2018.

Advocaat Deborah SMETS die voor de verzoekende partij verschijnt en advocaat Séverine VERMEIRE die voor de tussenkomende partij verschijnt, zijn gehoord. De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, verschijnt niet op de zitting.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De tussenkomende partij dient op 22 februari 2017 bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Harelbeke een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor het verleggen van een trage weg en de aanleg van een nieuw tracé met grachtinbuizing op percelen gelegen aan de Wantestraat.

De aanvraag beoogt de realisatie van de gedeeltelijke verlegging van voetweg nr. 31 waartoe de verwerende partij op 3 december 2015 beslist heeft. Bij besluit van 15 juni 2015 heeft de gemeenteraad van de stad Harelbeke het rooilijnplan daartoe definitief vastgesteld. De verlegging moet het publiek gebruik tussen voetweg nr. 44 (Wantestraat), aan de hoeve van de verzoekende partij, en voetweg nr. 9 (Hazenstraat) herstellen. Met een besluit van 7 juni 2016 verwerpt de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw het administratief beroep van de verzoekende partij tegen het besluit van 3 december 2015 van de verwerende partij.

De vergunningsaanvraag houdt de verharding van 1,20 meter in betonsteenpuin in op een spoor van de bestaande landbouwweg waarop het tracé van de verlegde voetweg gedeeltelijk ligt. Het nieuw gedeelte wordt met een breedte van 1,35 meter in puinsteenslag aangelegd.

De percelen liggen binnen de grenzen van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Hoog-Walegem-Klein Harelbeke', goedgekeurd met een besluit 19 maart 2009 van de verwerende partij, in een zone 'agrarisch bouwvrij'.

Over de aanvraag wordt er geen openbaar onderzoek georganiseerd.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Harelbeke verleent op 4 april 2017 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij.

Tegen die beslissing tekent de verzoekende partij op 17 mei 2017 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 13 juli 2017 om dit beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 18 juli 2017 beslist de verwerende partij op 10 augustus 2017 om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen. De verwerende partij motiveert:

“ ...

TOETSING AAN WETTELIJKE EN REGLEMENTAIRE BEPALINGEN

*Huidige aanvraag bevindt zich binnen de contouren van het gemeentelijk RUP "Hoog-Walegem – Klein-Harelbeke (...) en strekt tot het verplaatsen van een openbare weg hoofdzakelijk bestemd voor traag verkeer (voetgangers en fietsers). Slechts een deel is ook bestemd voor landbouwvoertuigen. De aanvraag is hiermee in overeenstemming.
(...)*

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

De verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening wordt door de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar als volgt getoetst:

"De beroepsgrievan zijn quasi identiek als de bezwaren die geuit werden tijdens de procedure tot verlegging van voetweg nr. 31, als tijdens het beroep bij de minister.

Feitelijk komt het beroepschrift op neer dat de gedeeltelijke verlegging opnieuw in vraag wordt gesteld. Deze verlegging werd door de deputatie op verzoek van de gemeenteraad beslist en is door de minister in beroep bevestigd. De discussie over het voorziene tracé kan in het kader van de huidige stedenbouwkundige aanvraag dan ook niet meer in vraag worden gesteld. Volledigheidshalve moet worden gewezen dat in het kader van de verlegging, beroepsindieners een alternatief tracé voorstelde. Dit voorstel werd evenwel door de deputatie verworpen met de volgende motivering :

- "het alternatief dat de bezwaarindieners ultiem naar voor schuift is er pas gekomen nadat reeds een lange procedure gevoerd werd en het initiële ontwerp door de gemeenteraad goedgekeurd werd. Het aannemen van het alternatief betekent dat de procedure helemaal overgedaan moet worden.*
- Bij het alternatief zijn andere belanghebbenden betrokken. Er is helemaal geen zekerheid dat er geen nieuw verzet komt.*
- het alternatief is langer dan het voorliggende voorstel waardoor de kostprijs (bovenop de kost voor een nieuwe procedure) voor de aanleg beduidend hoger zal zijn*
- de inhoudelijke argumentatie van de gemeenteraad voor het initiële ontwerp (ook bij de weerlegging van de bezwaren inzake de aspecten verjaring, het nut van de voetweg en de veilige aantakking op de gewone wegenis) kan in grote mate bijgetreden worden*

De deputatie formuleert hierbij wel volgende aanbevelingen:

- 1. De mountainbikeroute zoals die thans bestaat moet behouden blijven, en dus niet tussen de bedrijfsgebouwen Wantestraat 9 en 11.*
- 2. Er moet over gewaakt worden dat wandeltochten op een veilige manier plaatsvinden.*
- 3. Daar waar de verlegde voetweg samenloopt met een onverharde weg die ook als uitweg moet dienen voor privé- en landbouwvoertuigen, wordt de huidige breedte van die weg behouden."*

Uit de stedenbouwkundige aanvraag blijkt duidelijk dat de huidige breedte van de onverharde uitweg voor privé en landbouwvoertuigen niet wordt gewijzigd.

Zowel de deputatie als de minister hebben gesteld dat er van een veiligheidsprobleem zoals opgeworpen door beroepsindieners helemaal geen sprake is. Dit blijkt uit de volgende overweging in de beslissing van de deputatie :

“Uit de gesprekken met de gemeente blijkt evenwel dat er zich geen veiligheidsprobleem stelt. Bovendien blijkt geenszins uit het dossier dat de BLOSO-mountainbikeroute door het bedrijf van de heer Sobry loopt. Er is ook geen aanwijzing dat de mountainbikeroute naar het bedrijf wordt verlegd.

Nog volgens de Stad betekent elke afwijking op het initiële voorstel een verdubbeling van het traject én het budget. Het voorliggende voorstel van het stadsbestuur werd afdoende afgetoetst bij verschillende actoren en kan omwille van meerdere pluspunten (cf. supra) op bijval rekenen. Het alternatief voorstel van de heer Sobry geeft geen zekerheid dat overige aangelanden die ingevolge het voorgesteld tracé zouden getroffen worden, geen bezwaar zouden hebben. Bovendien betekent het alternatief tracé eenodeloze verlegging van het traject die niet opweegt tegen het voordeel dat bezwaarindiener opwerpt.”

In dat opzicht kan het argument van beroepsindieners als zou de veiligheid van de weggebruikers niet langer gegarandeerd worden ter hoogte van hun bedrijfsgebouwen niet als ernstig worden genomen.

Het argument als zouden de mountainbikers enkel onverharde wegen zouden opzoeken en dat er al te gemakkelijk gedacht wordt dat er geen onderhoud moet gedaan worden na het verharden, alsook het argument als zou er niet genoeg geld zijn voor het onderhoud van de wegen, is eerder een opportuiniteitskritiek te noemen. Zoals hoger gewezen is de verharding beperkt tot 1 strook van 1,2m in betonsteenpuin op één spoor van de bestaande landbouwweg en de aanleg van een nieuw gedeelte door het veld met een breedte van 1,35m. Deze verharding over een beperkte breedte over 650 m is wel heel beperkt. Overigens een mountainbike heeft misschien geen klassieke verharding nodig, maar fietsen dwars door een akker zal zelfs met een mountainbike niet lukken.

Overigens moet worden gesignaleerd dat beroepsindiener in het kader van de verlegging een alternatief tracé voorstelde die qua omvang veel langer was dan huidige verlegging, wat onder meer omwille van de kostprijs niet werd aanvaard.

De verwijzing naar een ander project (Absulvoetweg) hebben niets met huidige aanvraag van doen, en toont opnieuw aan dat beroepsindiener om te doen is om kritiek uit te oefenen op het gevoerde gemeentelijk beleid.

Ook het argument inzake de voorgestelde inbuizing en “de aanleg in onnatuurlijk materiaal” wat de natuurlijke waterafvoer in het gedrang zou brengen, betreft spijkers op laag water. Zoals hoger aangehaald is de aanleg is de verharding waterdoorlatend en is de inbuizing noodzakelijk om de Hazenstraat op het voorgelegde tracé te kunnen ontsluiten. Uit niets blijkt de aansluiting niet volgens de regels der kunst zou gebeuren. Van een vermeende niveauverschil is absoluut geen sprake.

Huidige verharding voldoet duidelijk aan alle wettelijke en reglementaire bepalingen en is ruimtelijk aanvaardbaar. Het alternatief voorstel om alleen gras te zaaien of houtsnippers aan te brengen is, dient in dat opzicht niet in aanmerking te worden genomen.

Verder is het argument dat huidige verlegging een waardevermindering inhoudt voor beroepsindieners niet van stedenbouwkundige aard om in aanmerking te worden genomen. In dat opzicht mag niet uit het oog worden verloren dat door de verlegging naar de perceelsgrenzen de bestaande akkers niet langer worden doorsneden wat de bestaande landbouwexploitatie ten goede komt.

De voorziene verharding heeft geenszins tot gevolg dat de bedrijfsgebouwen van beroepsindieners worden doorsneden en de bereikbaarheid van de zonevreemde woning wordt niet in het gedrang gebracht.

Er kan begrip worden opgebracht dat de beroepsindieners niet gelukkig zijn met de uitvoering van de verlegging. Evenwel is – zoals hoger reeds aangehaald – de voorziene verharding naar de perceelsgrenzen toe zeer beperkt en komt zij tegemoet aan de noden tot verwezenlijking van een trage verbinding enerzijds en aan het niet meer dwarsen van bestaande akkers, anderzijds. Het voorgestelde project voorziet dan ook in een herwaardering van het tragewegennetwerk, zoals opgenomen in de beleidsdoelstelling en het strategisch meerjarenprogramma van de gemeente. Het voorgestelde project komt dan ook de belevingswaarde van het open agrarisch gebied ten goede, zonder dat de open ruimte hierbij op onredelijke wijze zou worden aangesneden. Zoals ook gewezen door de minister loopt de mountainbike route niet door het bedrijf van de beroepsindieners. Er stelt zich dan ook geen intrinsiek veiligheidsprobleem. Zoals ook gesteld door de minister moet elke gebruiker de verkeersregels respecteren met de nodige aandacht voor anderen.

Uit dit alles moet worden besloten dat de aanvraag in overeenstemming is met de goede ruimtelijke ordening.”

De beroepers stellen zich vragen bij de gebruikte materialen, dit is onnatuurlijk en niet functioneel voor een recreatieve fietsroute. Beroepers stellen ook dat er pas recent werd gestart met een beleid inzake de opwaardering van trage wegen, huidige aanvraag gaat hieraan vooraf. Beroeper zijn ten eerste bezorgd voor de veiligheid, heel wat fietsers zullen de neiging hebben dwars door het erf te rijden, vaak zullen er conflicten zijn met de landbouwvoertuigen van de aanvrager. Omdat beroeper recent een stuk grond konden verwerven wordt een alternatieve route voorgesteld.

Tot slot wordt er gesteld dat er wel degelijk sprake is van een hoogteverschil.

De afgevaardigde van de stad stelt dat de aanpak van de trage wegen en de ontwikkeling van een lokaal netwerk, in het meerjarenplan wordt vermeld. Deze aanvraag, met enige historiek, maakt hier deel van uit. Er wordt nogmaals gewezen op het voordeel dat deze verlegging heeft voor het landbouwareaal en de beslissingen die op dit punt reeds zijn genomen. Het gebruik van breekpuin is voorzien voor alle trage wegen die de gemeente wil aanpakken, het gaat om een uniforme keuze. Wat de conflicten met de landbouwvoertuigen van beroeper betreft, alsook de aanduiding van de route wordt opgemerkt dat het hier gaat om openbare weg en er bovendien bordjes zullen worden geplaatst.

Tijdens de hoorzitting wordt de historiek van het dossier met verschillende bemiddelingspogingen toegelicht.

De deputatie stelt vast dat voorliggende aanvraag verdere uitvoering geeft aan de concrete beslissingen die in dit dossier werden genomen. De discussie over het tracé werd gevoerd, beroeper blijven hier op terug komen. De keuze van het tracé maakte een weloverwogen beslissing uit, bevestigd door de minister. Beroepers tonen niet aan dat er concrete hinder zal zijn, enkel een “vrees voor”. Het tracé langs het landbouwbedrijf maakt deel uit van het openbaar domein, middels borden zal de te volgen route worden aangegeven. De nodige aandacht voor veiligheid in de omgang met zwakke weggebruikers is steeds vereist, net zoals op elk ander stuk openbare weg overigens. De voordelen die dit tracé heeft wegen niet op tegen de speculatieve hinder die beroeper meent te zouden kunnen ondervinden. Dat beroeper recent een stuk grond heeft aangekocht en hierdoor een verlegging van het tracé tot de mogelijkheden behoort, kan in deze niet worden beoordeeld. De deputatie dient zich enkel uit te spreken oer de voorliggende aanvraag en niet over eventuele alternatieven. Bovendien dient voor het aanpassen van het tracé opnieuw de volledige procedure te

worden doorlopen. Indien beroeper en aanvrager alsnog bereid zouden zijn te onderhandelen dan dient dit binnen het kader van een nieuwe aanvraag te gebeuren.

Wat het voorziene materiaalgebruik betreft kan worden verwezen naar het verslag van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar. Deze merkt terecht op dat het hier een opportuiniteitskritiek betreft en beroeper hier specifieke hinder of nadelen van kan ondervinden, minstens het tegendeel niet aantoon.

*Wat tot slot het hoogteverschil betreft, meent beroeper dat er wel degelijk sprake is van enig verschil. Ter hoorzitting wordt een foto getoond, doch niet neergelegd. Er kan niet worden nagegaan waar het vermeend hoogteverschil zich concreet situeert. Los daarvan wordt niet aangetoond, noch op enige wijze aannemelijk gemaakt dat zich op het vlak van de afvoer van het water een probleem zou kunnen stellen
...*

Dat is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Een onderzoek van de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst is enkel aan de orde als de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, vervuld zijn. Zoals zal blijken, is dat niet het geval.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De tussenkomende partij betwist de ontvankelijkheid van de vordering.

De exceptie van de tussenkomende partij moet maar worden beoordeeld wanneer de voorwaarden om de schorsing te bevelen, vervuld zijn. Zoals zal blijken, is dat niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Op grond van artikel 40, §1 DBRC-decreet kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bevelen op voorwaarde dat er hoogdringendheid aangetoond wordt en dat de verzoekende partij minstens een ernstig middel aanvoert dat de vernietiging van de bestreden beslissing op het eerste gezicht kan verantwoorden.

A. Hoogdringendheid

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij omschrijft de hoogdringendheid als volgt:

“...

21. De vereiste van hoogdringendheid impliceert onder meer dat de verzoekende partij moet aantonen dat de behandeling van haar zaak onverenigbaar is met de behandelingstermijn van een vordering tot nietigverklaring.

22. In het voorliggende dossier kan er geen enkele twijfel over bestaan dat de doorlooptijd van de vernietigingsprocedure niet kan worden afgewacht. De aanvrager beschikt op vandaag immers over een uitvoerbare stedenbouwkundige vergunning, waardoor de aanvrager zonder enig probleem de beoogde werkzaamheden uitvoeren en het hier besproken project kan realiseren, niettegenstaande het gegeven dat een procedure bij uw Raad lopende is.

Ondanks het gegeven dat de wettigheid van de vergunningsbeslissing thans der discussie staat, heeft de aanvrager inmiddels duidelijk aangegeven de uitspraak van uw Raad hieromtrent niet te willen afwachten. Het college van burgemeester en schepenen heeft aan verzoekende partij per brief van 22 februari 2018 laten weten dat een aanvang zal genomen worden met de werken (...). Dit betreft reeds een eerste indicatie die een schorsing van de bestreden beslissing verantwoord.

Naar oordeel van verzoekende partij kan niet worden gewacht op de vernietiging van de bestreden beslissing, nu de aanvrager zijn intenties ontegensprekelijk kenbaar heeft gemaakt. De impact van de aanvang van de werken op de omgeving rond het projectgebied en vooral op verzoekende partij is eenvoudigweg te groot om de uitvoering van de werken zonder meer toe te laten lopende de vernietigingsprocedure bij uw Raad. Men mag in dit verband ook niet vergeten dat de start van de werkzaamheden zal gepaard gaan met een significante impact op de omgeving waarin verzoekende partij woont. Er moet absolute zekerheid zijn dat het voorgenomen project juridisch afgedekt is en kan worden gerealiseerd alvorens het project mag gerealiseerd worden.

Aan uw Raad wordt dan ook verzocht om de bestreden beslissing te schorsen.

23. Het voorgenomen project, maar zeker ook de aanvang van de werken op zich brengen naar oordeel van verzoekende partij onherstelbare schade met zich mee.

Zoals hoger aangegeven, situeert het voorgenomen project zich over de eigendom van verzoekende partij, daar waar zijn woning op vandaag volledig omringd wordt door velden en groen. Eens een aanvang genomen wordt met de werken, zal de omgeving waarin verzoekende partij zich tot op vandaag bevond, manifest veranderen. Het groen en de velden zullen ontegensprekelijk aangetast worden. Indien nadien blijkt dat de werken werden uitgevoerd op grond van een onwettige vergunning, is echter het kwaad al geschied en is de onmiddellijke omgeving reeds aangetast. Het herstel hiervan zal niet zonder meer evident zijn. Het nadeel dat verzoekende partij zal lijden ten gevolge van de (vernietigde) bestreden beslissing zal zodoende blijven bestaan.

24. Ook doet er zich een ernstig probleem voor inzake mogelijke milieueffecten en de inschatting hiervan. Zoals zal blijken uit het eerste middel, werd geen project-MER-screeningsnota bij de aanvraag gevoegd. Er werd zodoende geen onderzoek gevoerd naar mogelijke effecten op de omgeving voor wat betreft zowel de uitvoering van de werken als het project op zich.

Dit heeft zodoende tot gevolg dat het geenszins mogelijk is om met zekerheid te stellen dat verzoekende partij, net als de ruimere omgeving, geen negatieve effecten zullen ondervinden ten gevolge van (i) de werken en (ii) het project.

Dit is uiteraard zeer problematisch, te meer nu de werken en het project gepaard:

- gaan met het aanleggen van verhardingen over een ruime afstand, waaronder ook onmiddellijk over het perceel van verzoekende partij.
- voorziet in het ophogen van het terrein tot 20 cm en dit op diverse plaatsen.
- ook het inbuizen van een gracht betreft.
- zich situeren in de onmiddellijke omgeving van mogelijk overstromingsgevoelig gebied.

Er is zodoende geen enkele zekerheid dat er geen (onaanvaardbare) impact zal zijn op de waterhuishouding. Maar ook andere mogelijke milieueffecten werden niet onderzocht.

Het kan uiteraard niet de bedoeling zijn dat reeds een aanvang wordt genomen met werken waarvan de impact ongekend is. Een vernietiging van de bestreden beslissing zal manifest te laat komen indien de schorsing niet wordt opgelegd, aangezien de negatieve effecten ten gevolge van de uitvoering van de werken en de realisatie van het project zich reeds zullen hebben voorgedaan. Een herstel van de schade ten gevolge van de (niet-onderzochte) milieueffecten zal niet mogelijk zijn.

25. Tot slot zal de uitvoering van de werken, net als het project op zich de rust en het genot van verzoekende partij op ernstige wijze verstoren. Verzoekende partij bevindt zich op vandaag in een situatie die vrij uniek is. De woning van verzoekende partij ligt namelijk geïsoleerd tussen het groen en de velden. De uitvoering van de werken en de komst van een weg, onmiddellijk grenzend aan de perceelsgrens, zal deze unieke situatie uiteraard onherstelbaar verstoren. Van rust en stilte zal geen sprake meer zijn. De woonbeleving van verzoekende partij zal, van zodra de werken worden aangevangen, geschaad worden.

...

2.

De tussenkomende partij repliceert:

“...

19.1 Vooreerst kan een mogelijke snelle aanvang en/of uitvoering van de werken, gesteund op een uitvoerbare vergunning, een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing op zich niet verantwoorden.

Het loutere feit dat een stedenbouwkundige vergunning uitvoerbaar is geworden en de vergunninghouder ‘kan’ starten met de werken, volstaat op zich niet om de hoogdringendheid aan te tonen, ook al is er een aankondiging van de start van de werken.

De verzoekende partij moet zelfs in dat geval nog steeds met voldoende concrete, precieze en aannemelijke gegevens aantonen dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van de aangevoerde nadelige gevolgen, die voor haar persoonlijk voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, te voorkomen.

De verzoekende partij slaagt niet in de bewijslast die op hem rust.

19.2 Immers, het kan niet worden betwist dat de bestreden beslissing, die de aanleg van de verlegde voetweg op stedenbouwkundig vlak vergunt, kadert in de realisatie en concrete invulling van de verlegde voetweg, zoals reeds definitief goedgekeurd door de deputatie bij beslissing van 3 december 2015 (...). Bij ministeriële beslissing van 7 juni 2016 werd het beroep afgewezen (...).

De door de verzoekende partij voorgewende hinder door de komst van de voetweg (zoals de beweerdelijke schending van zijn woongenot, de aantasting van de omgeving, de rust en de stilte, enz.) vindt aldus zijn oorzaak in de op heden onaanvechtbare beslissing van 3 december 2015 inzake de verlegging en niet in de bestreden beslissing.

In andere woorden, de realisatie op zich kan dan wel gevolgen inhouden voor de verzoekende partij, maar omdat de beslissing van 3 december 2015 reeds de goedkeuring inhoudt van de verlegging van de voetweg, vinden de nadelen die daaruit voortvloeien hun oorzakelijk verband in de betreffende beslissing (inzake de verlegging) en kunnen deze niet meer worden ingeroepen om de hoogdringendheid bij de vordering tot schorsing van de thans bestreden beslissing (tot aflevering van de stedenbouwkundige vergunning) te verantwoorden.

19.3 De verzoekende partijen kunnen evenmin, ter ondersteuning van de hoogdringendheid, verwijzen naar hun argumenten uiteengezet in de middelen tot nietigverklaring, zoals de opgeworpen afwezigheid van een MER-screeningsnota. De mogelijke onwettigheid van de bestreden beslissing betreft immers een discussie over de grond van de zaak en volstaat op zich niet om de hoogdringendheid aan te tonen aangezien het een voorwaarde betreft die los staat van het aan te tonen hoogdringend karakter.

Het wordt door de verzoekende partij helemaal niet aannemelijk gemaakt dat de uitvoering van de werken de waterhuishouding dermate zal verstoren, en hij zou dit ook niet kunnen, gelet op de reële beperkte aard en de omvang van de werken en de gebruikte materialen.

19.4 Overigens, bovenop het voorgaande komt de vaststelling dat de opmerking van de verzoekende partij over het verdwijnen van het open landschap geen steek houdt. De aanleg van de voetweg heeft in werkelijkheid een zodanige beperkte impact, dat ten onrechte en in strijd met de feiten een ‘zwaarwichtige’ impact op de omgeving wordt voorgewend. Op één spoor van de bestaande landbouwweg wordt een laag met waterdoorlatend breekzand aangebracht, en aan de perceelsgrenzen komt een voetweg van amper 1,35m breed voor voetgangers en fietsers, wederom louter in waterdoorlatend materiaal (puinsteenslag).

Zelfs in de – onmogelijk geachte – hypothese dat de bestreden beslissing naderhand onwettig zou worden verklaard, zal er geen onomkeerbare schade zijn.

De verzoekende partij verliest zichzelf in holle woorden en zinsconstructies, zonder dat hij het bewijs levert van zijn stellingnames, met voldoende concrete, precieze en aannemelijke gegevens.

...

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij die zich op hoogdringendheid beroept, moet, op grond van artikel 40, §3 DBRC-decreet, in haar verzoekschrift, ondersteund met de nodige overtuigingsstukken, een uiteenzetting geven van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is, gelet op de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Volgens artikel 40, §1, 1° DBRC-decreet houdt de vereiste van hoogdringendheid onder meer in dat de verzoekende partij moet aantonen dat de behandeling van haar zaak onverenigbaar is met de behandelingstermijn van een vordering tot vernietiging. Meer in het bijzonder rust op de

verzoekende partij die beweert dat de uitkomst van de vernietigingsprocedure niet afgewacht kan worden, de bewijslast om met voldoende concrete, precieze en aannemelijke gegevens van die hoogdringendheid te overtuigen, gelet op de nadelige gevolgen die voor haar persoonlijk voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

2.

Het betoog van de verzoekende partij dat de zaak bij hoogdringendheid behandeld moet worden, laat zich lezen als een opeenhoping van algemeenheden en een loutere verwijzing naar de uitvoerbaarheid van de bestreden vergunning. De verzoekende partij heeft het over een impact op de omgeving rond het “projectgebied” die “eenvoudigweg te groot is” om de vergunning niet te schorsen, over haar omgeving die “manifest” zal veranderen, het groen en de velden in haar omgeving die “ontegensprekelijk aangetast worden”, haar rust en woongenot die “op ernstige wijze” verstoord worden, en over een “unieke situatie” die “uiteraard onherstelbaar” verstoord wordt.

Hoe een verharding op een spoor van een bestaande, thans al gebruikte landbouwweg en de aanleg van een nieuw gedeelte van de voetweg dat enkel voor fietsers en wandelaars bestemd is, kan leiden tot een manifeste verandering en aantasting van het groen en de velden, en het woongenot ernstig kan verstoren, is allerminst duidelijk en wordt ook nergens duidelijk gemaakt. Het gebruik van zwaarwichtige termen volstaat niet om van een zwaarwichtige impact te overtuigen. Evenmin valt het in het licht van het voorwerp van de vergunde aanvraag in te zien waarom herstel niet mogelijk zou zijn.

De verzoekende partij verwijst nog naar het eerste middel waarin zij betoogt dat het aanvraagdossier een project-MER-screeningsnota had moeten bevatten. Daaruit leidt zij ter verantwoording van de hoogdringendheid af dat er geen enkele zekerheid is dat er geen aanzienlijke milieueffecten zullen optreden. In die mate laat de verzoekende partij het vervuld zijn van de voorwaarde van hoogdringendheid rechtstreeks afhangen van de ernst van het eerste middel. Het bestaan van hoogdringendheid is een schorsingsvoorwaarde die afzonderlijk van de ernst van de middelen onderzocht moet worden. De onwettigheden die tegen de bestreden beslissing aangevoerd worden, kunnen op zich geen reden zijn om het bestaan van hoogdringendheid te aanvaarden.

3.

Er is niet voldaan aan de in artikel 40, §1, 1° DBRC-decreet gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen geschorst kan worden wanneer er hoogdringendheid aangetoond wordt.

B. Ernstige middelen

Aangezien de verzoekende partij de hoogdringendheid niet aantoont, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing wordt verworpen.
2. De uitspraak over de kosten wordt tot de beslissing over de vordering tot vernietiging uitgesteld.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 26 juni 2018 door de negende kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de negende kamer,

Yannick DEGREEF

Geert DE WOLF